

Kad sam prije točno 12 godina na forumu „Zone-2000“ postavio pitanje forumašima s preporukom koje bi planine i vrhove obavezno morao posjetiti u Bosni i Hercegovini savjeti su počeli pristizati velikom brzinom, a samo par mjeseci kasnije stigla je i pozivnica na druženje forumaša „Zonzona“ u planinarskoj kući „Podgradina“ na Bjelašnici. Od tog trenutka često planinarim po bosansko-hercegovačkim planinama, a Bjelašnica je, nakon Prenja koji uvjerljivo drži prvo mjesto po broju mojih skitnji, čvrsto prigrllila drugo mjesto na tom imaginarnom postolju. Bilo da sam sa Sanjom vodio izlete HPD Mosor, dolazio na „Bjelašnički dan“ ili na „Zonzonijade“, na svoj ili nečiji rođendan.

Tako smo proteklog vikenda nas dvoje po četvrti put povelili društveni izlet na Bjelašnicu, ali i Visočicu. Za subotu smo „zacrtali“ obilazak Zabjelašnice, od Umljana preko vrha Obalj (1.890 m/nv) na Lukomir, pa kanjonom Rakitnice natrag u Umljane. Ovom smo stazom Mosoraše i

prijatelje planinare iz drugih planinarskih društava već ranije vodili jednog kišnog rujanskog vikenda 2014.g., pa smo se nadali da će planina ovog puta biti puna razumijevanja za našu žarku želju za pogledom s vrha koji slovi za jedan od najljepših vidikovaca u bosansko-hercegovačkim planinama.

Mala, ali odabrana družina se u petak poslijepodne zaputila prema Sarajevu. Brojna odustajanja zbog vrućine koja je zahvatila zapadnu Europu, Kataloniju i jug Francuske dovela su u pitanje održavanje izleta, ali se zahvaljujući razumijevanju vodstva HPD Mosor našlo rješenje u vidu malog autobusa koji je poveo neustrašivu družinu u smjeru kontra od svih toplih fronti zapadne Europe. „Uvik kontra, takva sorta!“

Putem do Sarajeva podužu stanku radimo u čuvenom jablaničkom restoranu „Zdrava voda“. Podužu zbog gužve koju tu redovito stvaraju horde turista, putnika na proputovanju kroz Jablanicu, što naravno uključuje i nas. Ali kako odoljeti tom pogledu na zelenu Neretvu pod terasom i visoke litice Cetine obasjane zalazećim zrakama sunca?! Jesam vas! Ma ima naravno nešto i u toj janjetini, kad toliko putnika zastane baš na ovom mjestu, ali kako do Jablanice uvijek ogladnim kao vuk nikako da steknem tu mjerodavnost za davanje stručnog suda o kvaliteti mesa. Čupam te bokune janjetine kao da su mi posljednji. Bar do Sarajeva jesu.

Rožanjica s pečurkama i krompirom, pečeni kruh i Sarajevo Premium pivo

Panorama grada Sarajeva s planine Maršićevac

otrijem,

Uzbrat, 10. Srpanj 2019. godine

Uputstvo za korišćenje aplikacije: Aplikacija je namenjena za korišćenje na mobilnim uređajima. Za više informacija posetite našu veb stranicu: www.zabjela.com

Šumarski zavod Republike Hrvatske, Zagreb, 10000

Šišak, Zabjelašnica

Ne mogu se sjetiti kada sam prvi put došao u ovaj kraj, ali znam da je to bilo prije mnogo godina. U ovom trenutku, kada sam se vraćao, osjećao sam se kao da sam došao kući. Sve je bilo isto, ali ipak nešto drugačije. Možda je to zbog toga što sam se sada osjećao kao da sam došao kući. Sve je bilo isto, ali ipak nešto drugačije. Možda je to zbog toga što sam se sada osjećao kao da sam došao kući.